

Psalm VIII

WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

Psalm VIII

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo¹.

Psalm 14²

PROŚBA O DOBREGO PANA PODCZAS INTERREGNUM³

Panie, któż osiedzi tron w przybytku Twoim? I kto namiestnikiemznaczony, aby potężną ręką uprzętał dolegliwości nasze?

Albowiem wybiła górę mizéria Polski, od drapieżnych uciśniony a górnotny orzeł wypierzywszy się, jest jako jedno gołobie⁴ porzucone od matki.

Zginęły ozdoby sławnej niegdy⁵ Sarmacji, a żelazne na pograniczach słupy w Elbie i w Dnieprze postanowione przepadły.

Niedawno od Czarnego Morza aż do Bałtyckiego oceanu ciągnęły się wzdłuż okolice nasze; a od Krępaku i węgierskich Alp wszcz, aż w mroźne zachodziło Tryjony⁶.

Teraz spustoszały jedne, drugie zawojowane kraje, a my we środek zamknieni, kurczymy się jak skóra od ognia albo krew zbiegająca się ku sercu.

Któż nam wróci przeszłych zwycięstw ozdoby? Kto odnowi złote lata pokoju, cnotą i szczęściem kwitnące?

Słaba nadzieja, abyśmy w dawnej porze widzieli ojczyznę naszą, stojącą po prawicy królewskiej, odzianą rozmaitością, rozmaitością zwycięstw, przez wydartych krajów odwetowanie; dalej, na cudze nie chciwą, kiedy swoje spełna.

Ty o Boże nasz w to potrafić⁷ umiesz, który sam jako królestwa zakładasz, tak im i rządce podajesz⁸.

Opatrzność Twoja, Panie, stanowi przełożonych⁹, bez której nie tylko ten świat stać nie może, ale też i włos z głowy ludzkiej nie spadnie.

Zna ją oracz, gdy posiewa rolę¹⁰ nasieniem, zna i pasterz, od niej sam i z trzodą strzeżony.

Ta zaprawdę sama narodom króle podaje, Ta poddane przeciwko panom w posłuszeństwie trzyma.

Jako zegar w ręce nakręcającego czas pomierza¹¹, tak wola boska wszystkim dysponuje, zostawiwszy wolną wolę człowiekowi.

Zaczem¹² my dobrego rządce wyglądamy z nieba, od Ciebie, Boże nasz, któryś jest opiekalnikiem¹³ ludu twego.

Władza, Państwo, Bóg,
Obraz świata

Czas, Wolność, Bóg,
Kondycja ludzka

¹*Domine quis habitabit in tabernaculo tuo* (łac.) — kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie; Psalm 15 (14). [przypis edytorski]

²*Psalm 14* — w dzisiejszej numeracji np. wg. *Biblii Tysiąclecia: Psalm 15*. [przypis edytorski]

³*interregnum* (łac.) — bezkrólewie; czas pomiędzy śmiercią lub abdykacją władcy a wstąpieniem na tron następcy. [przypis edytorski]

⁴*gołobie* — gołąbiatko; pisklę gołębia; tu: uosobienie bezbronności. [przypis edytorski]

⁵*niegdy* (daw.) — niegdyś, kiedyś. [przypis edytorski]

⁶*Tryjony* (daw.) — ziemie na północy [przypis edytorski]

⁷*potrafić* — utrafić, celnie trafić, wcelować. [przypis edytorski]

⁸*podawać rządce* (daw.) — wyznaczać (wskazywać) rządzących. [przypis edytorski]

⁹*stanowić przełożonych* — tu: ustanawiać. [przypis edytorski]

¹⁰*rolę* (daw. forma) — dziś B r.ż. lp: rolę. [przypis edytorski]

¹¹*pomierzać* (daw.) — mierzyć, odmierzać. [przypis edytorski]

¹²*zaczem* (daw.) — w związku z czym. [przypis edytorski]

¹³*opiekalnik* (daw.) — opiekun. [przypis edytorski]

Fortunni¹⁴ monarchowie, którzy za ordynansem¹⁵ Jehowy trony osiadacie, a namiestnikami bywszy¹⁶, pomnijcie się być ludźmi, i dla ludzi wywyższonymi.

Wydaszże¹⁷ i teraz Panie upodobanego Tobie, a nam potrzebnego króla; a pożądanym zgodnej elekcji skutkiem, ukoronuj oczekiwania nasze.

Teraz zwłaszcza, gdy snopek umknął się z pola polskiego, nagródź Panie znakiem zbawiennym, żeby był nieprzyjaciółom krzyża twojego straszny.

Choć nam bogactw krezusowych¹⁸, ani pokładów Midy¹⁹ w posagu nie przyniesie: dość, aby żył w zakonie²⁰ Twoim bogobojny, a w czynieniu sprawiedliwości czuły.

Wspomnijże, Panie, na Polskę i jej w wierze Twojej stateczności, której nieporuszenie dotrzymała, jak obfitując w szczęściu, tak uciśniona w przygodach²¹.

A my, owce pastwiska Twego, będziem Cię wielbić, o oko niezmruczone nad nami! I opatrności Twojej za dobrego pasterza dziękować nie przestaniem na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu.

Jako była na początku, tak i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

¹⁴fortunny — szczęśliwy, mający szczęście. [przypis edytorski]

¹⁵ordynans (daw.) — tu: rozkaz; za ordynansem: z rozkazu. [przypis edytorski]

¹⁶bywszy (daw. forma) — dziś imiesłów przysl. współcz.: będąc. [przypis edytorski]

¹⁷wydaszże (daw.) — konstrukcja z partykułą wzmacniającą -że. [przypis edytorski]

¹⁸krezusowe bogactwa — legendarnie wielkie bogactwa: słynął z nich w starożytności Krezus (595–546 p.n.e.), król Lidii, którego imię stało się synonimem bogactwa. [przypis edytorski]

¹⁹Midy pokłady — pokłady złota; od imienia mitycznego króla Frygii, Midasa, pod którego dotykiem wszystko zamieniało się w złoto. [przypis edytorski]

²⁰zakon (daw.) — prawo; żyć w zakonie (bożym): żyć zgodnie z prawem. [przypis edytorski]

²¹przygoda (daw.) — wszystko to, co się może przygodzić, tj. przydarzyć; zdarzenie. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na Licencji Wolnej Sztuki 1.3. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-viii/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiemu dobremu dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>). Redakcję techniczną wykonał Wojciech Kotwica, a korektę ze źródłem wikiskrybowie. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: szczegóły na stronie Fundacji.